

saaledes som man i Virkeligheden burde have gjort. Jeg vil henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa dette Repartitionssystem. Jeg tror, at det trænger til en Revision.

Under Børneforsorgen falder jo ogsaa Forsorgen for de skrofuløse Børn, hvoraf der findes en hel Del oppe i Grønland, Børn, som er i høj Grad anlagt for Tuberkulose. Arbejdet for de skrofuløse Børn er jo taget op herhjemme ved privat Initiativ. Det er navnlig ved forhenværende Folketingsmand, Grosserer Lemvig-Müllers ener-giske Arbejde lykkedes at samle saa store Pengebidrag til denne Sag, at man har kunnet bygge oppe i Grønland et stort, smukt, velindrettet Sanatorium for skrofuløse Børn, et Sanatorium, som ledes af en dansk Sygeplejerske, som har ganske særlige Betingelser netop for at gøre et Arbejde paa dette Omraade. Hermed er Kampen mod Tuberkulosen i Grønland taget op paa en energisk Maade. Jeg haaber, den maa blive fortsat, for det trænges der saa vist i høj Grad til, fortsat gennem et Oplysningsarbejde, gennem Seminarier deroppe ved, at Seminaristerne oplyses om Smittefaren ved Tuberkulose, men først og fremmest naturligvis ved en Ordning af de sociale og hygiejniske Forhold, navnlig en Bedring af Boligforholdene paa Grønland, for her er det til syvende og sidst, det bundes.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte, da han fremsatte det foreliggende Lovforslag, at man ved Udarbejdelsen af det havde haft under Overvejelse at tage de af mig nu her nævnte Invalider, kronisk syge og Børn med; men den højtærede Minister mente, at naar Kommunekasserne nu aflastes for Bidrag til de gamle, vil der blive Mulighed for at yde virksom Støtte til dem, jeg her har nævnt, og han mente, det skulde kunne lade sig gøre ad administrativ Vej at faa givet virkelig faste Regler for denne Understøttelse. Jeg kunde i høj Grad have ønsket, at hele dette Forhold var blevet ordnet ved denne Lov her; men naar den højtærede Minister siger, at man kan gøre det administrativt, maa ogsaa jeg slaa mig til Taals dermed. Men jeg maa mene, at det er aldeles nødvendigt, at der gives bestemte og aldeles ensartede Regler for de paagældende Un-

derstøttelser, og navnlig mener jeg, at der i Grønland maa oprettes et virkeligt Til-syn med Børn i Lighed med det, vi har i Danmark, for at det ikke skal gaa saa-ledes, at der er Børn oppe i Grønland, der gaar for Lud og koldt Vand, uden at nogen tager sig af dem. Jeg vil meget henstille til den højtærede Minister, at et saadant fast Børnetilsyn bliver etableret.

Dette Forslag er altsaa det første Skridt paa en social Lovgivnings Vej for Grønlændernes Vedkommende; det er mig en Glæde, at man er kommet ind paa det, og jeg kan paa mit Partis Vegne paa det varmeste anbefale dette Forslag. Der er fra mit Partis Side ikke noget Ønske om at faa dette Lovforslag i Udvalg, men naar man fra anden Side ønsker det, nærer jeg det Haab, at det maa blive en kort Udvalgsbehandling, Lovforslaget bliver Genstand for. Jeg er fuldkommen enig med den højtærede Minister i, at dette Lovfor-slag bør gennemføres saa hurtigt som muligt, saa der med et af de første Skibe kan komme Bud til Grønland derom, saaledes at Sagen kan blive forelagt for Landsraadene.

Den foregaaende ærede Taler, det ærede Medlem Hr. Pürschel, ankede over, at dette Forslag ikke i Henhold til § 46 i Loven om Grønlands Styrelse havde været forelagt Landsraadene. I Bemærkningerne til Lovforslaget oplyses det imidlertid, at den paagældende Bestemmelse endnu ikke er traadt i Kræft, men ikke desto mindre menes det, at det er en Sag af saa stor Betydning, at den bør forelægges for Landsraadene. Den højtærede Minister udtalte imidlertid ogsaa, at først efter at Sagen er blevet behandlet i Landsraadene, vil den kgl. Anordning derom blive ført igennem. Det er naturligvis ikke fuld-stændig tilfredsstillende; bedre havde det været, om Sagen forud var blevet behan-dlet af Landsraadene; men jeg er ganske sikker paa, at Loven vil blive modtaget med stor Taknemmelighed og Glæde i Grønland, og jeg ønsker, at den hurtigst muligt maa træde i Kræft; derfor haaber jeg, at den eventuelle Udvalgsbehandling maa blive kort.

Maa jeg til sidst kun sige dette, at social Forsorg naturligvis er af den aller-